

Blindlings

Kris Van Steenberge

Download now

Read Online ➔

Blindelings

Kris Van Steenberge

Blindelings Kris Van Steenberge

Zomer aan de kust. In een appartement met uitzicht op zee zit een man. Zijn gezicht is naar de deur gekeerd. Hij wacht, met een pistool in zijn schoot.

In Blindelings raken Abigaïl, dochter van een hôteïier, en Karel, laag geboren zoon van een kroegbazin, verstrikt in elkaars netten. Ze krijgen een kind, Jonas. De hopeloos gevoelige jongen dreigt te worden vermalen tussen de tomeloze ambitie en de eeuwige twijfels van zijn ouders.

Dan ontmoet Jonas een meisje, Anouk. Kunnen twee jonge mensen die voor het ongeluk geboren lijken het lot in een andere richting sturen?

Blindelings is een roman over schoonheid en verval, daden en dromen, uitverkorenen en verdoemden.

Blindelings Details

Date : Published September 2016 by Uitgeverij Podium

ISBN :

Author : Kris Van Steenberge

Format : Paperback 280 pages

Genre : Roman, Fiction

 [Download Blindelings ...pdf](#)

 [Read Online Blindelings ...pdf](#)

Download and Read Free Online Blindelings Kris Van Steenberge

From Reader Review Blindelings for online ebook

Stéphane Vande Ginste says

Net deze tweede roman van Kris Van Steenberge gelezen. Na "Woesten" is dit weer een echt meesterwerk. Een donkere roman, net zoals "Woesten" dat ook was. Het hele verhaal speelt zich af op één dag - bij de "ontknoping" bevinden de vier hoofdpersonages zich in dezelfde buurt: een ware Griekse tragedie. Abigaïl is een vrouw die kiest voor het leven, haar leven dan. Alles domineert ze: haar zoon, haar man, ... Karel, haar man, is een gevoelige intellectueel, een dromer, ... Tussen die beide ouders loopt hun zoon Jonas verloren rond. Ik vertel hierbij niets meer, want de auteur ontluikt beetje bij beetje het verhaal, en dat is natuurlijk erg spannend. Een verhaal over mensen, over de onmogelijkheid om met elkaar te leven soms, het is natuurlijk erg triest allemaal. Maar zo bloedstollend mooi geschreven. Van Steenberge kiest hier weer prachtige zinnen, woorden, ... als een heuse taalvirtuoos. Zeker vijf sterren verdient!

Jessica says

3,5/5

Patricia says

Dit is een ongelooflijk mooi boek, bijna nog mooier dan Woesten, het debuut. Vier personages, korte hoofdstukken vol mooie woorden en je blijft maar lezen. Een pareltje

Karin Baele says

3 sterren zou te weinig zijn maar 4 vind ik eigenlijk wat te veel. Gul zijn is leuker dan krenterig dus toch voor de 4 gegaan. Mooie taal, prachtige zinnen maar in de eerste helft er nét wat over naar mijn smaak, het wil wel eens naar het barokke neigen.

En wat is er mis met het gastro-intestinaal stelsel van Kris? Voedsel en drank worden met een zekere walging benaderd, er wordt wat afgeslurpt in het verhaal!

Een aanrader? Jawel! Maar zo nu en dan kan je best een oogje toeknijpen ;-)

Bart Van Overmeire says

Net 'Blindelings' uitgelezen. Een ontgoocheling; ik vond het al bij al toch een nogal gewoon verhaal, een typisch familiedrama in de Vlaanders. Zeer vlot leesbaar, dat wel, maar ik miste wat angels en weerhaken en ook echt mooie zinnen.

Meer de vlotte pageturner dus dankzij de korte hoofdstukken, dan het literaire meesterwerk...

Isabel says

Fan van Kris! Grote fan.
Het is geen Woesten. Maar wel goed, heel goed.

Melissa Giardina says

Zo. Mooi.

Myriam says

'God is een kok van kus mijn kloten.'

Linda Claey's says

Opnieuw een pareltje van Kris Van Steenberghe! Een krachtig verhaal dat via een sterk en rijk taalgebruik met mondjesmaat, laag per laag alle geheimen loslaat om te eindigen in een wrange apotheose. Eentje dat ik zeker nog opnieuw ga lezen!

Benedikte says

'Het is vreemd wat we verzamelen aan plaatjes in ons geheugen, hoe we ze eerst zorgvuldig in een album kleven en ze daar laten zitten. Hoe we dat boek mettertijd verbergen, veilig zou je haast zeggen, weggestopt voor vreemden. Hoe we het alleen weer bovenhalen en openslaan om de eigen heimwee bloot te leggen (...)'

Abigail. Karel. Jonas. Anouk. De eerste twee de ouders, de derde de zoon, de vierde: een jongedame die Jonas' pad kruist als hij volwassen is. Vier verschillende levens en vier verschillende verhalen raken in 'Blindelings' op een intrigerende manier met elkaar verstrengeld. Abigail is razend ambitieus, Karel veeleer een twijfelaar. Jonas is het product van hun liefde maar tegelijk het slachtoffer van wat die liefde mettertijd bezoedelt: onoverbrugbare verschillen. Tot Anouk in Jonas' leven komt.

Van Kris Van Steenberge weten we sinds het debuut 'Woesten' dat zijn proza doorspekt is met betoverend taalgebruik. Dat taalgebruik hanteert hij in de opvolger 'Blindelings' opnieuw, pagina na pagina, zonder dat het ooit barok of pretentius overkomt. Het boek brengt het verhaal van een hedendaags gezin waarin twee partners met lede ogen aanzien hoe hun wegen scheiden, hun levens uitgehold raken en hoe hun zoon, ooit een product van de liefde - of net niet? - er een eigen koers op nahoudt. Abigail overlaadt haar zoon met oppervlakkig materialisme en dingen die ze zelf belangrijk vindt, Karel houdt afstand en wil na verloop van tijd de opgelopen schade met zijn zoon inhalen. In de marge van de dingen weerklinkt overal de metafoor van de zee en het zilte: van het strandhuis 'Die Zeeschwalbe', over het appartement aan de jachthaven, tot aan Karels zeilboot 'Icarus'.

In wezen is 'Blindelings' door de keuze van de personages en plotwendingen - nope, we geven ze hier niet prijs - een delicate evenwichtsoefening geworden tussen wat mensen voelen, denken, wensen en doen. Als lezer ontdek je de beweegredenen hoofdstuk per hoofdstuk, vanuit het perspectief van één specifiek personage. De kilheid die Abigaïl zo typeert wordt geduid, net als het stilzwijgen waar Jonas zich achter verschuilt. Daardoor vallen, naarmate 'Blindelings' verstrikt, de maskers af en drijven de grotere verhalen boven. Die overstijgen het materialisme, of de vluchtige verliefdheid waarnaar mensen grijpen om het verleden door levensdrang weg te vegen.

'Blindelings' is niet alleen een boek over gewone hedendaagse mensen, wat ze nastreven of waarin ze falen. Het is een boek over de vloek en zegen van families, het zijn, over verwantschap en het 'hogere doel' dat we in het leven zo graag verzilveren. Daar hoort onstuimig graag zien bij, streven naar beter, maar net zo goed tegenslag, onheil, verraad en ontredde. Het is knokken met 'de honger naar de buitenkant', met 'de dood nieuw leven willen inblazen' en met 'de afstand die woekert tussen geliefden'.

'Blindelings' vat die menselijke tweestrijd samen op het ruisen van de zee, in 280 pagina's, vol literaire schoonheid. Waarvoor hulde, en vijf dik verdiende sterren.

Lize says

Ik heb zo hard genoten van Woesten, het eerste boek van Kris Van Steenberge, dat ik heel erg benieuwd was naar dit boek. Ik vond dat het lang duurde voordat ik in het verhaal kwam. Omdat ik te hoge verwachtingen had? Omdat ik tegenwoordig zo weinig lees? Omdat er zoveel van personage en standpunt gewisseld wordt? Ik weet het niet. Ik heb een beetje het gevoel dat het verhaal nog niet gedaan was. Ik wil nog zoveel meer weten over de personages en zeker over het hoofdpersoon Jonas. Hij is betrokken bij een auto-ongeluk en wordt daardoor blind. Je leest in het boek hoe hij vecht tegen deze plotse, ingrijpende verandering en ook hoe het met zijn ouders gaat en wat er zich tussen hen afspeelt. Dat is telkens wel goed verwoord en omschreven. Daar is de auteur dan ook wel echt goed in, in die mooie, omschrijvende taal zonder het te ingewikkeld te maken.

Maria says

Toen ik het boek had gelezen en het 'verhaal' dus kende zou ik het opnieuw kunnen lezen hebben om gewoon te genieten van de woorden Het is zeker een boek dat blijft 'hangen'!

Guido says

Het was lang wachten op de opvolger van 'Woesten', het gelauwerde en door het grote publiek omarmde debuut van Kris Van Steenberge, maar eindelijk is hij er: 'Blindelings'. En dat is altijd spannend, een beetje bang afwachten ook, want de verwachtingen zijn hoog gespannen, en de kans op ontgoochelingen navenant. Maar laat ik meteen met de conclusie beginnen en iedereen geruststellen: 'Blindelings' is schitterend. Géén doorslagje van 'Woesten' (gelukkig!), wél een origineel verhaal, in een totaal andere setting. Harder, ruwer, sneller van tempo ook.

'Blindelings' begint al met een magistrale openingszin: "Ik heb daarnet mijn hond afgemaakt en aan de vissen gevoerd. Een schot tussen de ogen. Welgemikt. Hoe ik het kon." Bâf. De toon is gezet, de

nieuwsgierigheid gewekt, de spanningsboog gecreëerd. En die toon, die spanning, wordt 280 pagina's lang aangehouden. Geen verslapping of inzinkingen onderweg. Knap!

Waarover 'Blindelings' dan wel gaat? Het zou zonde zijn de verhaallijn hier te verklappen, en dat doen we dus ook niet, maar ik licht een tipje van de sluier.

Het is vrijdag, een cruciale dag in het leven van vier protagonisten. Minutieus (letterlijk: het verhaal begint om 06.42u en eindigt rond 18.00u) wordt die dag gefragmenteerd in exact vijftig korte hoofdstukken, telkens met een ander vertelperspectief. Allemaal zijn die protagonisten, op één of andere manier, (ver)blind: Abigaïl is blind ambitieus, Karel (behalve een brave ziel en een eeuwige twijfelaar) is blind voor de manoeuvres van Abigaïl, hun zoon Jonas blijkt letterlijk blind te zijn ('Met een zekere regelmaat genaaid worden geeft ook houvast'), en Anouk, de 'vriendin' van Jonas, is zó gecompliceerd dat ze bereid is Jonas blindelings te volgen.

Die vijftig hoofdstukken zijn even zoveel puzzelstukken die elkaar aanvullen en uiteindelijk perfect samenvallen. De ontknoping is verrassend en behoorlijk hallucinant: het is niet alleen de hond die ellendig aan zijn einde komt...

Nee, een vrolijk stemmend boek is 'Blindelings' zeker niet. Maar deze roman is perfect gecomponeerd. Wel donker, maar zonder (te) zwaar op de hand te zijn. Kris Van Steenberge bewijst met zijn tweede roman opnieuw een absolute rasverteller te zijn. En ik ben duidelijk niet de enige die daarvan overtuigd is: amper drie dagen na verschijnen ligt de tweede druk al op de persen. Chapeau!

Nathalie says

Met Woesten scoorde Kris Van Steenberge al hoge toppen. De critici waren lyrisch over hem en zijn debuut. Verdiend trouwens, want wat een prachtig boek en wat een mooi taalgebruik! Zijn nieuwe boek Blindelings wordt momenteel gelanceerd met een literaire voorstelling ism actrice Heleen Desmet, die door Vlaanderen reist waarvan de start in zijn thuisstad Lier plaats vond. Check, dit boek is opnieuw indrukwekkend!

In deze roman maken we kennis met Jonas en de mensen die hem omringen: zijn ouders Abigaïl en Karel, en de jonge vrouw Anouk die hij nog niet zo lang geleden leerde kennen. Hij zelf is het slachtoffer van de ambities van zijn moeder en de twijfels en onzekerheden van zijn vader.

Abigaïl lijkt op een kille vrouw die alles berekent en uitstippelt volgens haar wensen, ook haar huwelijk en het leven van haar zoon. Ze is eigenlijk één van de slechtste moeders en vrouwen waar al over geschreven is, hoewel ze dit zelf helemaal niet zo ziet uiteraard. Karel is onzeker en behoudt meer afstand tot zijn zoon, zowel tijdens al na zijn scheiding. Hij probeert later wel wat verloren tijd met zijn zoon terug in te halen. Anouk leert Jonas later kennen als hij volwassen is, en zij probeert zijn leven wat beter te helpen inrichten. Maar lukt ze daar wel in?

Het verhaal is opgehangen aan de gebeurtenissen op één dag maar vertelt vanuit de verschillende perspectieven van de personages over hun ganse leven en hoe hun leven door elkaar beïnvloed is. Dankzij de achtergrond die wordt meegegeven aan de personages ga je begrijpen wat de motieven en de redenen zijn van hun doen en laten. De kilheid van Abigaïl, de onzekerheid van Karel en hoe dit samen komt in Jonas' leven, krijgen een achtergrond en een verleden mee.

Dit boek staat net als Woesten in het teken van gewone mensen die ambities hebben, falen, graag zien en menselijke relaties die onder druk komen te staan. Dat maakt Blindelings tot een nieuwe indrukwekkende roman die met dezelfde zeggingskracht en hetzelfde prachtige, verfijnde taalgebruik van Woesten opnieuw even op het netvlies zal blijven branden.

Kelly Eeckhaut says

Ruw en duister en hard en soms pijnlijk, maar oh zo schoon. Kris wist me opnieuw te verleiden met zijn woorden en zinnen, zijn complexe en toch oh zo kleinmenselijke personages en de manier waarop hij het verhaal ontvouwt, de lezer meezuigend in de historiek van een triestig, Vlaams gezin.

"Abigaïl houdt er niet van wanneer haar werknemers foto's van hun privéleven meezeulen naar het atelier om ze dan ostentatief te etaleren. Het leidt af, zegt ze, dat gekoer over het persoonlijk gebroed. Of erger nog: de klaagzang over de immer falende echtgenoot die ze op de werkvloer afzeiken maar thuis slaafs volgen als yorkshires met strikjes in het haar."

"Herinneringen vervagen omdat je van de pijn af wil. Ze worden onnauwkeurig omdat je de beklemming graag van je zou afschudden. Details raken ondergesneeuwd."
